

Že pak dráha je poháněna lidskou silou a nikoli strojem, je nerozhodno, neboť užívání hnacích přístrojů, poháněných živelní silou, je kriteriem pojistné povinnosti podniku podle § 1 odst. 4 bodu 2, nikoli podle § 1 odst. 1, kde záleží jedině na tom, jde-li o závodní úředníky zaměstnané v podnicích horních, podrobených doзору báňských úřadů, a to stížností popřeno, resp. vyvráceno není. Stížnost konečně ani nepopírá, že úředníci, o které jde, u výkonu svého povolání přicházejí ve styk s úzkokolejnou drahou.

Č. 12.512.

Živnostenské právo: * Samostatným obchodním jednatelem ve smyslu § 59 c) živn. řádu není, kdo objednávky na zboží neb výkon určitých prací vlastním jménem přijímá a provedení jich vlastním jménem dále zadává.

(Nález z 22. září 1936 č. 18.256/34.)

V ě c: Firma Arnošt Dietz a spol. v Praze proti rozh. zem. úřadu v Praze ze 4. prosince 1933 o opovědi živnosti.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: St-lka oznámila magistrátu hlav. města Prahy, že svoji živnost obchodu automobily, motory a jich součástkami rozšířila o zprostředkování oprav automobilů a motorů všeho druhu.

Magistrát hlav. města Prahy výměrem z 15. března 1933 odepřel vzítí opověď tuto na vědomí, a to proto, že nebyl jmenován zodpovědný zástupce společnosti při provozování této živnosti a nebyl předložen jeho průkaz způsobilosti pro živnost mechanickou nebo zámečnickou, do jejíhož výhradného oprávnění opovězená živnost spadá.

St-lka podala proti tomuto rozhodnutí odvolání, v němž za účelem bližšího vysvětlení věci uvedla, že provozuje obchod automobily a že sjednala s oprávněnou správkárnou automobilů úmluvu, podle které správkárna ta p r o n i opravy bude prováděti tak, že opovídatelka nebude sama opravy prováděti, nýbrž osoba jiná k tomu podle zákona způsobilá. Zprostředkování, o něž tu jde, spočívá pouze v tom, že kupující, který od st-lky si koupil vůz, tento vůz jí předá s tím, aby mu opatřila jeho opravu.

Žal. úřad nař. rozhodnutím zamítl odvolání st-lčino z těchto důvodů: Jak z odvolání vyplývá, jedná se st-lce o přijímání objednávek na opravy automobilů a motorů všeho druhu na vlastní její účet a zadávání jich provedení oprávněné firmě jiné, která podle úmluvy se st-lkou sjednané má p r o n i opravy ty prováděti. Z toho je patrné, že nejedná se tu o jednatelství n a c i z í účet, nýbrž o přijímání objednávek na shora uvedené opravy n a v l a s t n í účet st-lky, kterážto činnost nemůže býti účelem sama o sobě, poněvadž objednateli nejde o přijímání jeho příkazu, nýbrž o provedení určité práce. Přejímá-li tedy někdo na vlastní účet provedení úkolu, který je předmětem některé živnosti, je tento postup sám aktem provádění příslušné živnosti, v daném případě živnosti zámečnické nebo mechanické. Bylo proto

při podání opovědi vyhověti ustanovení § 14 c) živn. řádu, resp. měl býti z toho důvodu, že jedná se o provádění živnosti veřejnou obchodní společností, tedy právnickou osobou, splněn předpis § 3 odst. 1 živn. řádu jmenováním z p ů s o b i l é h o zástupce dle § 55 živn. řádu.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nss:

Na sporu jest otázka, zda st-lkou ohlášená živnost »zprostředkování oprav automobilů a motorů všeho druhu« jest obchodním jednatelstvím po rozumu § 59 c) živn. řádu, tedy živností svobodnou, či živností řemeslnou, pro niž st-lka jako veřejná obchodní společnost byla v základě § 14 c) živn. řádu povinna podati průkaz řemeslné způsobilosti aspoň jednoho ze svých společníků, povolaných k zastupování společnosti. Žal. úřad stojí na stanovisku, že nejde o svobodnou živnost obchodního jednatelství po rozumu § 59 c) živn. řádu, poněvadž z odvolání st-lky plyne, že tato nehodlá přijímati objednávky na opravu automobilů a motorů všeho druhu na c i z í účet, t. j. na účet firmy, jež opravy ony ve skutečnosti provádí, nýbrž že hodlá přijímati objednávky ty na v l a s t n í účet a rovněž na vlastní účet zadávati jejich provedení firmě, která dotčené předměty opravuje. Stížnost, nepopírajíc, že jde o přijímání objednávek na vlastní účet, namítá, že i když hodlá st-lka přijímati objednávky na vlastní účet, jde přece o živnost jednatelskou, která je živností svobodnou a není vázána na žádný průkaz způsobilosti. Soud neshledal tuto výtku důvodnou.

Samostatné obchodní jednatelství, jež podle § 59 c) živn. řádu jest ohlásiti jako živnost svobodnou dle § 11 živn. řádu, předpokládá, že obchodní jednatel neuzavírá objednávky na vlastní svůj účet, nýbrž na účet svých zmocnitelů tím způsobem, že přijímá od objednatelů zboží nebo výkonu určitého díla příkaz pro své zmocnitele, což patrně z toho, že n e s m í p r o d á v a t i z b o ž í n a v l a s t n í ú č e t a že i vzorky, jichž při zprostředkování objednávek používá, musí jako takové o d z m o c n i t e l e jednatelova býti označeny. Není tu tedy svobodná živnost jednatelská ve smyslu živn. řádu tehdy, když někdo ve vlastním jméně objednávky na zboží neb výkon určitých prací přijímá a provedení jich vlastním jménem dále zadává. Pokud tedy stížnost snaží se dovésti nesprávnost náhledu žal. úřadu tvrzením, že i činnost, kterou st-lka na vlastní účet hodlá prováděti, je živností j e d n a t e l s k o u a tudíž živností prohlášenou v § 59 c) živn. řádu výslovně za živnost svobodnou, nemohl nss tuto argumentaci uznati za správnou, ježto, jak právě bylo dovedeno, uvedená činnost jednatelstvím není.

Jiných námitek proti tomu, že jde o živnost řemeslnou, stížnost nemá, zejména nic neuvádí proti zásadě v nař. rozhodnutí vyslovené a převzaté z nálezu víd. správ. soudu Budw. A 12.212/18, že přejímá-li někdo na vlastní účet provedení úkonu, který je předmětem některé živnosti, je již převzetí tohoto úkonu k provedení samo o sobě činností vyhrazenou těm, kdož k dotčené živnosti jsou oprávněni, takže nss nemá podnětu, aby v tom směru zákonost nař. rozhodnutí přezkoumával. Rovněž není zde vzhledem k obsahu stížnosti a nař. rozhodnutí důvodu řešiti otázku, mohla-li by st-lka podle § 38 a) odst. 2 věty 3 živn. řádu již na základě dosavadního svého oprávnění k obchodu automobily, motory a jich součástkami jako pouhý adnex tohoto

oprávnění bez opovědi přijímati ve vlastním jméně objednávky na opravy vozů, které od ní byly koupeny, — o kteroužto činnost podle tvrzení v rekursu obsaženého jí vlastně jde —, neboť žal. úřad v tom směru žádného výroku neučinil a stížnost to ani nevytýká ani cit. předpisu se nedovolává. — — —

Č. 12.513.

Živnostenské právo: * Není dalším propůjčením koncese ve smyslu odst. 6 § 18 živn. řádu, jestliže se propůjčuje koncese ještě pro jiné místnosti, než pro které byla propůjčena koncese dosavadní.

(Nález z 22. září 1936 č. 17.413/35.)

V ě c: František R. v Klášteře nad Jizerou proti rozh. zem. úřadu v Praze z 15. září 1934 o koncesi hostinské.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Okr. úřad v Jičíně výměrem z 21. února 1931 udělil st-li koncesi k provozování živnosti hostinské a výčepní v domě čp. 129 v Jičíně, Valdické předměstí. Odvolání, jež proti tomuto výměru podalo společenstvo hostinských a výčepníků v Jičíně, odmítl okr. úřad výměrem z 2. dubna 1934 jako nepřipustné.

Žal. úřad, konstatovav nejprve na odvolání společenstva, že jeho vyjádření v řízení před první stolicí bylo podáno včas, zrušil nař. rozhodnutím výměr okr. úřadu z 2. dubna 1934 a rozhoduje o rekursu společenstva podaném proti udělení hostinské koncese st-li, zrušil také výměr okr. úřadu z 21. února 1931 z toho důvodu, že okr. úřad nevypořádal se s vyjádřením, jež společenstvo o žádosti st-lově v řízení první stolice včas podalo, a udělení koncese vzhledem na námitky společenstva v tomto vyjádření uplatněné řádně neodůvodnil. Při tom poznamenal žal. úřad, že společenstvo bylo legitimováno k podání rekursu, ježto koncese byla udělena proti jeho návrhu a nešlo o další propůjčení koncese, která dosud v těchto místnostech se provozovala, neboť nař. výměrem byla udělena koncese hostinská a výčepnická též pro krytý kuželník s místností pro hosty, pro něž dosavadní koncese hostinská a výčepnická v domě čp. 129 v Jičíně, Valdické předměstí, udělená Františku S., propůjčena nebyla.

Proti tomuto rozhodnutí namítá st-l ve stížnosti k nss podané, že v daném případě nešlo o nějakou novou koncesi, nýbrž pouze o převod koncese s dosavadního jejího majitele Františka S. na st-le, a že tudíž společenstvo nebylo všeobecně podle § 18 živn. řádu legitimováno k rekursu proti udělení koncese st-li, nýbrž mohlo si stěžovati nejvýše jen potud, pokud snad st-li byla udělena rozsáhlejší oprávnění než obsahovala koncese Františka S. Zrušil-li úřad koncesi st-lovu i ohledně oprávnění, jež měl již František S., pak dopustil se nezákonnosti, resp. vadnosti řízení.

Nss neshledal námitku tuto důvodnou. Nař. rozhodnutí přiznalo společenstvu rekursní legitimaci v případě, o který jde, proto, poněvadž, jak